

Вишневий сад,
З ліщини пліт,
Біжить полем доріжка до гаю.
Ах, як я рад
В оцей мій світ
Вернути. Та чи верну? Не знаю.

Що птах — то спів,
Що лист — то шум,
Кожне дерево казку шепоче,
Немов той гнів,
Немов свій сум
Тобі розказать воно хоче.

Ні! Ні! Дарма.
Мене нема,
Нема того, що був я давніше.
Пташки — мовчіть!
Листки — спічніть!
Шуми, гаю, тихіше, тихіше.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Поезії 20—40 років](#)

«Вишневий сад...». Надруковано в «Літературно-науковому віснику» (1923, т. LXXIX).
Подаємо за цим виданням.